

samme Menneſker, der ſkulde betale alle Skatterne; i Realiteten er det uden Betydning, enten de betale det paa den ene Konto eller paa den anden. Jeg troer derfor, at man meget godt kan afſee fra en til den allerhøvedſte Grændſe gaaende Korrekthed, medens jeg paa den anden Side vilde finde det vigtig at ſige: „lad det Hele ligge, ſom det ligger“; det er ikke vigtig, at der kommer Orden i hele dette Forhold. Det er blevet meget stærkt fremhøvet af et æret Medlem (G. M. Veſperſen), at den Omſtændighed, at Skatten ſkulde være uforanderlig eller i alt Fald fuldkommen forud beregnelig, vilde være et ikke vigtig Middeſtil til at hæve Eiendommen i Handel og Wandel; jeg ſkal dertil bemærke, at det overhovedet ikke lader ſig gjøre at ordne Forholdet paa en ſaadan Maade, at det kan borttage den Skræmpel, ſom kan ligge deri, at Skatterne kunne variere fra det ene Aar til det andet, uden at man kan have nogen forudgaaende Mening derom.

Al Enkeltheederne ſkal jeg kun nævne, at det ganſke rigtig er inkonſequent, naar man indtil Videre har opretholdt en ſærlig fritagelſe for de Militaire; jeg har ſelv foreſlaaet det Modfatte, men det ſaſholdtes ikke i det andet Thing; her gjælder i høieſte Grad „indtil Videre“; hvad dette „indtil Videre“ vil ſige, vil ikke være tvivlsomt for Noget, det vil ſige, indtil Lønningſloven for Militairet udkommer, og denne fritagelſe er indkommen, for at der ikke i den Henſeende ſkulde blive en Forſkjel, navnlig mellem de forſkjellige Landsdele med Henſyn til Forhold, der jo ellers ere ſillede lige. Det undrer mig iøvrigt, at det ærede Medlem fra Fredericia, ſom har taget en principiel Forargelſe af denne lille Beſtemmelſe, der under nærværende Tidſforhold ſynes meget godt at kunne forsvares, ikke omtalte en anden endnu større principiel Feil, ſom ſtaaer Linie om Linie med den anden, nemlig det at fritage de Reformeerte i Fredericia for Skoleſtat; thi det er aldeles klart, at det er principſtridigt. Alle Folk ſkulde bidrage til det almindelige Skolevæſen, enten de have Børn eller de ikke have Børn, enten diſſe Børn benytte det almindelige Skolevæſen, eller de gaae paa Landkadet

akademiet, eller i en Latinskole, eller Forcel-drene informere dem ſelv, eller de holde Huuslærer til dem; det er aldeles korrekt at ſige: Det kommer os ikke ved, om de Reformeerte holde en reformeert Skole, vi erkjende ingen konfeſſionel Skole; i den Henſeende er der ingen Forſkjel, efterſom der i alle Byer gives en Mængde Borgere, ſom hde deres Skoleſtat, men ſom alligevel paa anden Maade, og naturligtviis for deres egen Regning, ſørge for deres Børns Opdragelſe; men paa den anden Side troer jeg, at en ſaadan fritagelſe ved en ligelig Afveielſe, ved en Overveielſe af alle Forhold vil findes henſigtsmæſſig, og jeg troer overhovedet, at denne Lov har gjort Ende paa ſaa mange Uregelmæſſigheder, at man godt kan tage det paa ſin Samvittighed at lade diſſe Smaating ſtaa.

Jeg ſkal hermed anbefale Sagens videre Fremme med det Haab, at den virkelig maa føre til et praktiſt Reſultat. Et af de ærede Medlemmer, ſom iøvrigt har omtalt denne Lovs Principer med den allerſtørſte Bevilſe, har hittret det Niſte, at den maatte hvile til næſte Aar; at have hvilende Love er nu meget henſigtsmæſſigt med Henſyn til Grundlove, ligeſom det ogſaa kan være nødvendigt med Henſyn til enkelte større Lovarbejder, men ſkulde det virkelig blive en almindelig Skik, at ethvert Lovforſlag førſt anden, tredie, fjerde Gang, det var for til Behandling, blev til Lov, ſaa vilde det være til liden Vaade for det hele Lovgivningsarbejde. Dertil kommer, at denne Sag er eet Led i en Plan, ſom maa være behandlet færdig, ſpændt der med Rette kan ſkrives til det næſte; om dette vil forundes mig, veed jeg ikke, men jeg veed, at man ikke ſkal udſtyde denne Sag, for at man blot kan ſove paa den, naar man finder, at det er en brugbar Lov, og derom ſynes jeg, at alle de ærede Herrer, der have hittret ſig, have været ſaa godt ſom enige. Jeg ſkal alſaa anbefale denne Sag til hurtig og god Fremme, ſaa at idetmindſte dette Lovforſlag maatte komme ud i indværende Sæſſion, for at denne Sæſſion ialtfald for Indenrigsminiſteriets Vedkommende ikke ſkal komme til at høre til de golde, de magre Aar.